

Sultanım

– Kadir Koca · 23 Aralık 2014

SULTANIM

Gönül kapı kilidin, demirden mi, tunçtan mı?
Vura vura yıldım da, kıramadım sultanım,
Bir kez daha çalamam, zulmünden mi, suçtan mı?
Bari bunu sen söyle, soramadım sultanım.

Doluya koysam taşar, boşa koyarım almaz.
Aklımla kovalarım, bu sefer kalbim salmaz.
Bir öfke sultasından, içim niçin daralmaz?
Felsefeyle, bilimle,yoramadım sultanım.

Mavi umutlar su da, pembe düşler hava da,
Karalara mahkumum, kervan geçmez vaha da,
Kirpiğinin okundan, emanet var yara da;
Olur da döner diye, aramadım sultanım.

Bülbülün çığlığında, feveran var, ahı var.
Al gül soldu solacak, muratsız bir vahı var.
Şu kahpe dünya bilsin, gönülsüz seyyahı var;
Sana varmaz ayağı, kıramadım sultanım.

Bırak namertler gülsün, sevda tenimle ölsün.
Öksüz gönlüme düşen, çileden bir ödölsün.
Hazan yaprağı ömrüm, rüzgarınla gömülsün.
Aşk atı sürünse de, vuramadım sultanım.

Mutluluk donan her an, gülşene dönsün hayat,
Zerre ızdırap duyma, her gece huzurla yat,
Bir vuslata almadın, ebedi kedere sat;
Henüz sensiz bir düşü, saramadım sultanım.

23.12.2014

Kadir KOCA